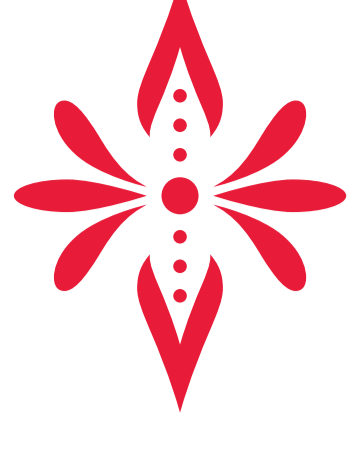

JAPANESE

Japon Giyim Kültürü

Jomon ve Yayoi Dönemi (M.Ö. 14.000 – M.S. 300)

Japonya'nın ilk yerleşik dönemidir. Kıyafetler genellikle doğadan elde edilen malzemelerden yapılır. Ağaç kabukları ve lifler gibi doğal materyaller kullanılarak basit kıyafetler üretilir. Avcı-toplayıcı bir yaşam tarzına uygun, fonksiyonel ve basit yapılıdır.

Bu dönemde tarıma dayalı toplum yapısı ortaya çıkmaya başladığı için kıyafetlerde pamuk ve keten gibi daha yumuşak malzemeler kullanılmaya başlanmıştır. Çin ve Kore ile kültürel temaslar sayesinde dokuma teknikleri gelişmiştir. Giysiler daha sofistike hale gelmiştir.

Stilize edilmiş yaprak desenli, Kosode

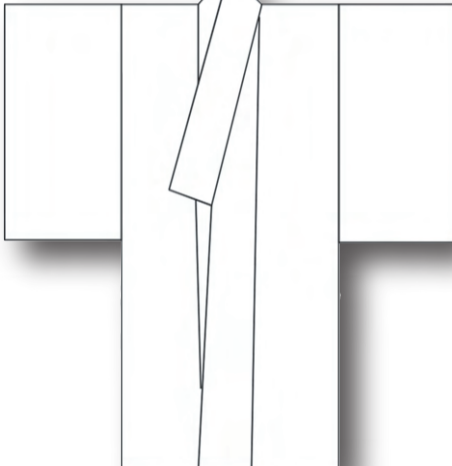

İpek kosode, Tokyo National Museum

Kofun ve Asuka Dönemi (M.S. 300 – M.S. 710)

Kıyafetlerde Kore ve Çin'den gelen kültürel etkiler daha belirgin hale gelmiştir. İmparatorluk sınıfı, Çin tarzı kıyafetler giymeye başlamıştır.

Giysiler, kişinin sosyal statüsünü ve siyasi gücünü yansıtmıştır bu nedenle, özellikle devletin ve soylu sınıfın kıyafetleri oldukça gösterişli ve detaylıdır. Japon kıyafet kültürünün temellerinin atıldığı, Çin ve Kore'den gelen etkilerin harmanlandığı ve Budizm'in yayılmasıyla manevi bir derinlik kazandığı bir dönemdir. Kıyafetlerdeki gelişmeler Japonya'nın sonraki dönemlerinde daha sofistike ve sembolik hale gelerek, Japon kültürünün önemli bir parçası olan kimononun evrimini hazırlamıştır.

Japon Kimono Teknik Çizimi Ön Görüntü

Günlük Japon Kimonosu

Nara ve Heian Dönemi (M.S. 710 – M.S. 1185)

Japon kıyafet kültürünün şekillenmeye başladığı önemli bir geçiş dönemidir. Çin Tang Hanedanı'ndan gelen etkilerle birlikte Japonya'da kıyafetler sosyal statünün, dini inançların ve siyasi gücün simgesi haline gelmiştir. Kıyafetler, imparatorluk ve aristokrasi için önemli bir statü göstergesi olurken, halk için daha işlevsel ve sade bir yapıdadır.

Japon kıyafet tarihinin en sofistike örneklerinden biri olarak kabul edilir.

Bu dönemde kimono benzeri giysiler gelişmeye başlanmıştır. Özellikle aristokrat kadınlar arasında kullanılan "Junihitoe" adlı 12 katlı kıyafet oldukça popülerdir.

Kırmızı, figürlü, saten Furisode

Yuzen ve shibori tekniklerinin bir arada kullanıldığı Furisode

Kamakura ve Muromachi Dönemi (1185 – 1573)

Japonya'nın siyasi yapısında ve kıyafet kültüründe köklü değişimlerin yaşandığı bir dönemdir. Bu dönemde samuray sınıfı güçlenmiş ve onların yaşam tarzı, kıyafetlerde sadelik ve işlevsellik üzerine odaklanmıştır. Kıyafetler, sosyal statüyü vurgulamak için önemli bir araç haline gelirken, Zen Budizmi'nin etkisiyle minimalist ve sade bir anlayış da öne çıkmıştır.

Japonya'nın feodal yapısının güçlendiği, samuray kültürünün geliştiği ve Zen Budizmi'nin toplumun her katmanına yayıldığı bir dönemdir. Kıyafetler, sadelik ve işlevselliği ön plana çıkarırken, sanat ve tiyatro alanında gösterişli ve estetik unsurlar kullanılmıştır. Özellikle aristokrat kadınlar arasında kullanılan "Junihitoe" adlı 12 katlı kıyafet oldukça popülerdir.

JAPAN
TÜRKİYE
100TH
ANNIVERSARY
OF DIPLOMATIC RELATIONS

TURKISH

Türk Giyim Kültürü

Orta Asya Dönemi (M.Ö. 2000 – M.S. 8. yüzyıl)

Orta Asya kıyafet kültürü, bölgenin sert iklimine ve göçebe yaşam tarzına uyum sağlamak için katmanlı ve işlevsel olarak gelişmiştir. Pamuk, ipek ve yün gibi doğal kumaşlar kullanılırken, kıyafetler renkli işlemler ve motiflerle süslenir.

Erkekler genellikle çapan (kaftan) ve deri botlar giyerken, kadınlar ipek elbiseler, başörtüsü ve takılar kullanır. Kalpak, doppa gibi geleneksel başlıklar yaygındır. Renkler ve desenler, sosyal statü ve kültürel kimliği ifade eder. Kıyafetler; düğün, Nevruz gibi özel günlerde giyilerek kültürel mirası yaşatır.

Savayi Kumaştan Yapılmış Çocuk Kaftanları (Topkapı Sarayı Müzesi, İstanbul)

Karahanlılar ve İslamiyet'in Kabulü (8. – 11. yüzyıl)

Karahanlılar Dönemi'nde, eski Türk göçebe giyim tarzı İslam'ın etkisiyle değişim geçirmiştir. Ata binmeye uygun bol pantolon ve kaftanlar korunurken, İslam'ın kabulüyle erkekler sade, kadınlar ise başörtülü ve uzun elbiseler giymeye başlamıştır.

Pamuk, ipek ve yün kumaşlar kullanılırken, kıyafetlerde hem Türk motifleri hem de İslami geometrik desenler yer almıştır. Giyim, kişinin sosyal statüsünü yansıtırken, yöneticiler daha gösterişli kıyafetler tercih etmiştir.

II. Osmana ait Kaftan Teknik Çizimi Ön Görüntü

Günlük Kaftan

Selçuklu Dönemi (11. – 13. yüzyıl)

Selçuklu İmparatorluğu, hem İslam kültüründen hem de Orta Asya geleneklerinden etkilendi. Selçuklu dönemi kıyafetleri, işlevsellik ile estetiği birleştiren bir yapıya sahipti. Göçebe kültürün rahat kıyafet anlayışı, İslam'ın etkisiyle birlikte daha sade ve örtülü bir form kazandı.

Zengin renkler, ipek ve yün kumaşlar, altın işlemler ve geleneksel motifler, dönemin sanat anlayışını yansıtarak kıyafetlere estetik bir değer kattı. Selçuklu kıyafet kültürü, daha sonraki dönemlerde Osmanlı modasına da ilham kaynağı olmuştur.

II.Selime ait, büyük güneş motifli, tören kaftanı

İpek Kaftan

Osmanlı Dönemi (1299 – 1923)

Osmanlı dönemi kıyafet kültürü, toplumsal statü, dini inançlar ve etnik kimliklere göre büyük bir çeşitlilik göstermiştir. Kıyafetler, hem gündelik yaşama hem de törensel ortamlara uygun olarak tasarlanmış ve Osmanlı sanatıyla uyumlu şekilde süslenmiştir. Zamanla Batı'dan gelen etkilerle değişse de, geleneksel Osmanlı kıyafetleri, zengin kültürel mirası yansıtarak modern Türk giyim kültürüne de ilham kaynağı olmuştur.

Avrupa modasının etkisi artmış, fes yaygınlaşmış ve modern kıyafetlere geçiş süreci hızlanmıştır.

Ancak geleneksel kıyafetlerin bir kısmı, özellikle kırsal bölgelerde uzun süre kullanılmaya devam etmiştir.

JAPAN
TÜRKİYE
100TH
ANNIVERSARY
OF DIPLOMATIC RELATIONS